

داوری

مهدیه دریابگی

خسروی: حمله به برج های دوقلو جام جهانی را از من گرفت!

چه کسی فکرش را هم می کند حمله به برج های دوقلو که در تاریخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ رخ داد جام جهانی رفتن را از علی خسروی گرفته باشد، اتفاقی که بعد از آن گروه القاعده مدعی شدند که مسئولیتش را برعهده می گیرند.

یعنی بن لادن و گروه تروریستی اش یک ی از وحشتناک ترین اتفاقات تاریخ را به نام خود ثبت کردند که در این میان آرزوهای علی خسروی هم در آن سال دود شد و به هوا رفت اما بن لادن غیر از حمله به برج های دوقلو هیچ گاه ماجرای حذف علی خسروی از جام جهانی را برعهده نگرفت!

اتفاقی که برای خود خسروی شاید چیزی شبیه انفجار برج های دوقلو بود اما این داور قدیمی هیچ گاه حوادث تلخ زندگی خود را با آه و ناله تعریف نمی کند و سعی می کند مسائل طنز را هم جاشنی کار کرده تا مخاطب بیشتر با خاطره های داوری اش ارتباط برقرار کند.

حالا بشنوید ماجرای حذف او از جام جهانی را که درست مصادف شد با انفجار برج های دوقلو، اتفاقی که بی ربط با مسائل سیاسی نبود. خسروی خاطره اش را اینطور تعریف می کند: «از بازی های مقدماتی جام جهانی ۲۰۰۲ تازه به ایران آمده بودم و از شدت خستگی تا ظهر خوابیدم اما همین که از خواب بیدار شدم همسرم گفت برج های دوقلو را منفجر کردند، در همان زمان گفتم که جام جهانی من کنسل شد. بعد از گذشت چند ماه اسامی داوران جام جهانی اعلام شد و من جزو اسامی نبودم. در آن تاریخ مصاحبه کردم و گفتم بن لادن من را از جام جهانی حذف کرد. جالب اینکه نصیرزاده بعد از این ماجرا همیشه از این مصاحبه من یاد می کرد.»

خسروی این خاطره را در ادامه اینطور تعریف می کند: «بعد از اینکه من به جام جهانی نرفتم، تیم ملی هم باشکست از بحرین از جام جهانی رفتن محروم شد تا ایران در آن سال نماینده ای در جام جهانی نداشته باشد. در آن سال فاروق بوزو به ایران آمد من از ایشان پرسیدم که چرا من به جام جهانی نرفتم که ایشان در جواب گفت: «بعداً برایت توضیح می دهم.»

من هم به او گفتم در مصاحبه ای گفتم بن لادن من را از جام جهانی حذف کرد و ایشان هم در پاسخ گفت: «بی ربط هم نیست.» خسروی حرف هایش را اینطور به پایان برد: «می خواهم این را بگویم که انتخاب داور ایرانی برای جام جهانی بی ربط با مسائل سیاسی نیست. من هم در سال ۲۰۰۲ می توانستم یکی از داوران جام جهانی باشم اما ماجرای برج های دوقلو من را از جام جهانی حذف کرد.»

سرمایه گذاران آمریکایی و سودای سوپرلیگ!

می توانید عملکرد شش تیم بزرگ انگلیس (آرسنال، چلسی، منچستر یونایتد، لیورپول، منچستر سیتی و تاتنهام) از فصل ۰۹-۲۰۰۸ تا ۱۸-۲۰۱۷ را به صورت اجمالی بیان کنید؟

- از سال ۰۹-۲۰۰۸ تا ۰۹-۲۰۱۸ در مجموع ۶۰ ترازنامه مالی، تنها ۱۴ ترازنامه مثبت بوده که این تنها ۲۳ درصد آنها را شامل می شود. این اتفاق در حالی رخ داده که درآمد «BIG ۶» در فصل ۰۹-۲۰۰۸ از ۱/۱۷ میلیارد پوند به رقم ۲/۷۷ میلیارد پوند در فصل ۱۸-۲۰۱۷ رسیده است. در طول ده سال مذکور اما شش باشگاه بزرگ انگلیس، ۱/۴۴ میلیارد پوند نیز متضرر شده اند. برای اولین بار در طول این ده سال، «BIG ۶» روی هم به عنوان یک واحد، در فصل ۱۸-۲۰۱۷ به عدد ۱۰۵ میلیون پوند سود اقتصادی رسیده اند.

پرداخت های حاصله از حضور در رقابت های اروپایی نیز به شدت در افزایش سود باشگاه ها تاثیرگذار بوده و در دو فصل گذشته به ترتیب ۳۰۹/۴۶ و ۴۲۹/۰۳ میلیون پوند به حساب باشگاه ها واریز کرده است. در واقع از فصل ۱۶-۲۰۱۵ تا ۱۹-۲۰۱۸ درآمد شش تیم بزرگ انگلیس از اتحادیه فوتبال اروپا چیزی در حدود ۷۰ درصد رشد داشته و از ۲۵۱/۷ تا ۴۲۹/۰۳ میلیون پوند رسیده است.

جلسی در پایان سال مالی گذشته مبلغ ۹۶/۶ میلیون پوند کسری بوده اعلام کرد که این امر به عدم حضور تیم در لیگ قهرمانان اروپا و البته هزینه تغییر سرمربی ارتباط مستقیم داشت.

پول پخش بازی های لیگ انگلیس در خود بریتانیا در حال افول است و طبق پیش بینی ما اگر سوپرلیگ راه اندازی شود، هرگونه قراردادی برای پخش آن از مجموع قرارداد پخش بازی های انگلیس و البته لیگ قهرمانان اروپا هم بیشتر خواهد بود. در انگلیس باشگاه های بزرگ به این لیگ به چشم لیگ دوم نگاه می کنند و اغلب برابر تیم های درجه دوم با ترکیب بازیکنان ذخیره خود به میدان می روند تا برای رقابت در اروپا استراحت کنند و اغلب نیز با ترکیب دوم خود پیروز می شوند. پس نباید جای تعجب باشد که در پنج فصل گذشته، در چهار نوبت ۶ تیم بزرگ انگلیس در جدول شش رتبه نخست را کسب کرده اند.

مقاله ای اخیراً در نیویورک تایمز منتشر شد و فاش کرد «فلورنتینو پرس» رئیس باشگاه رئال مادرید با «جانی اینفانتینو» رئیس فیفا صحبت هایی برای ایجاد سوپرلیگ اروپا داشته است. آیا فیفا به باشگاه های بزرگ اروپایی در این راه کمک خواهد کرد؟

- شک داریم که در حال حاضر چنین مسأله ای مطرح باشد. اینکه باشگاه ها بخواهند از طریق فیفا فشار بیاورند فعلاً منطقی نیست اما باید بدانیم اگر چنین لیگی برگزار شود، سود مالی بسیار بالایی خواهد داشت. فیفا شاید ترغیب شود تا این بازی ها و جام جهانی را زیر نظر یک سازمان برگزار کند و این امر تبلیغات گسترده ای برای همگی در بر خواهد داشت.

اما یکی از مشکلات مهم باشگاه های انگلیسی در اینجا است که پس از حساب و کتاب های پایانی و محاسبات لازم، در پایان باشگاه ها برای مالکان خود سود چندانی باقی نمی گذارند و به همین دلیل نیز سهامداران به سمت سرمایه گذارهای آمریکایی می روند. در این خصوص چه نظری دارید؟

- چالش آنها ایجاد محیطی است که در آن مطمئن باشند بخشی از سرمایه گذاری شان به طور منظم باز می گردد. از طرفی به این دلیل که در بسیاری از رقابت ها در ایالات متحده، سقوط به دسته پایین تر معنا و مفهومی ندارد، مالکان آمریکایی ریسک بالایی در خصوص سرمایه گذاری در لیگ برتر انگلیس به خرج می دهند و آن را یک پروژه بلندمدت می بینند.

با محاسبه تمام هزینه ها می توان گفت فوتبال انگلیس در یک بازه چند ساله، ضرر چشمگیری برای باشگاه های خود ایجاد کرده. بله؛ باشگاه های انگلیسی از سال ۰۹-۲۰۱۸ مبلغ ۳۰/۹۴ میلیارد پوند درآمدزایی کرده اند اما در همین بازه بیش از ۲ میلیارد پوند نیز ضرر به ثبت رسانده اند. شاید مقایسه این دورقم باعث شود بسیاری این ضرر را ناچیز بشمارند اما به هیچ عنوان نباید روی ضرر ۲ میلیارد پوندی چشم پوشید.

سوپرلیگ اما قطعاً از شیوه آمریکایی تاثیر خواهد گرفت؛ عدم سقوط تیم ها، دستمزدهای بالا اما مشخص، شکل بازی ها و شیوه نقل و انتقالات و غیره همگی به رقابت های بسکتبال و بیسبال در ایالات متحده شباهت پیدا خواهد کرد. در حقیقت باید گفت سوپرلیگ فوتبال اروپا می تواند متشکل از ۲۰ باشگاه باشد که هیچ گاه هیچ تیمی در آن سقوط نخواهد کرد و همه از آن منتفع خواهند شد. به بیانی ساده تر این بازی ها به طور عمده تحت تاثیر سرمایه گذاران آمریکایی قرار خواهد گرفت. بنابراین دیدگاه ما چنین است که ساخت یک سوپرلیگ پیامد مالکیت آمریکایی ها در فوتبال است نه دلیل آن. البته این رقابت قطعاً تورنمنتی بسیار سودآور خواهد بود و کمپانی هایی همچون «آمازون»، «فیسبوک»، «دیزنی» و «گامکست» برای حضور و مشارکت در حق پخش آنها پیشنهاد های بسیار چشمگیری ارائه خواهند کرد.

باشگاه هایی نظیر لیورپول یا تاتنهام در طول فصل ۱۸-۲۰۱۷ بیش از یک صد میلیون پوند درآمدزایی کرده اند. «BIG ۶» نیز همگی سودآور بوده اند. آیا این اتفاق با تلاش آنها علیه خواسته ارکان فوتبال انگلیس و تلاش برای ایجاد سوپرلیگ ارتباط دارد؟

- معیار اصلی ما «سود اقتصادی خالص» است که به موجب آن تمام هزینه های تجاری از جمله هزینه های جاری و حتی سیاست محبوب مالکان و سرمایه گذار در خصوص معاوضه بدهی با دارایی به شکل افزایش سهم سهامداران نیز در نظر گرفته می شود. ما معتقدیم که این شفاف ترین و بهترین شیوه برای سنجش اقدامات مالی یک باشگاه است و بسیاری از جنبه های مربوط به عملکرد یک تجارت سالم را به تصویر می کشد.

با این مقدمه برای درک بهتر شرایط لیگ برتر، آیا

مترجم: نوید صراف

Navid Saraf

* جاناناتا لوی

یکی از سؤالاتی که این روزها دهان به دهان می چرخد این است که آیا سرمایه گذاران آمریکایی در فوتبال باشگاهی اروپا به دنبال ایجاد فشار برای افتتاح سوپرلیگ هستند؟ برای بررسی دقیق تمام جوانب این موضوع و رسیدن به پاسخ صحیح این سؤال، بد ندیدیم با «راجر بل» و «جان پورسل» دو اقتصاددان برتر کمپانی «ویسپیل» به گفت وگو بنشینیم.

در مقاله ای که در نشریه «فوربس» منتشر شد شما مدعی شدید سرمایه گذاران آمریکایی در باشگاه های اروپایی طبق الگوی لیگ آمریکای شمالی خواهند برگزاری سوپرلیگ در اروپا هستند. آیا سرمایه گذاری آنها ناشی از همین تمایل به برگزاری سوپرلیگ است؟

- ما فکر نمی کنیم چنین فرضیه ای اولین و تنها دلیل سرمایه گذاری آمریکایی ها در فوتبال اروپا باشد. دلیل اصلی سرمایه گذاری آمریکایی ها در لیگ برتر انگلیس به نظر ما به علاقه آنها در استفاده از درآمد هنگفت باشگاه ها از قراردادهای تلویزیونی و تبلیغاتی و البته بهره مندی از فرصت سرمایه گذاری بین المللی است. فراموش نکنید که تمام سرمایه گذاران آمریکایی در باشگاه های انگلیسی، در خاک ایالات متحده یک باشگاه ورزشی دیگر را نیز تحت مالکیت خود دارند و از تجربه شان در فعالیت های تبلیغاتی و بازاریابی استفاده می کنند. این امر در باشگاه های انگلیسی و تغییر رویکرد آنها در بازار بسیار مشهود است. به عنوان مثال باشگاه منچستر یونایتد با مالکیت خانواده «گلیرز» علیرغم ناکامی های چند سال اخیر در مستطیل سبز، در زمینه کسب درآمد از راه تبلیغات رشد چشمگیری داشته، به طوری که درآمد تبلیغاتی سالیانه شیاطین سرخ به میزان ۱۰/۳ درصد افزایش یافته و از ۱۵۲/۴ میلیون پوند در سال ۲۰۱۳ به ۲۷۵/۱ میلیون پوند در سال ۲۰۱۹ رسیده است.

این در حالی است که باشگاه آرسنال از این طریق در فصل ۱۸-۲۰۱۷ تنها ۱۰۶/۹ میلیون پوند به دست آورد که این میزان دقیقاً ۱۶۹/۲ میلیون پوند در درآمد فصل گذشته منچستر یونایتد کمتر بود. تویچی های لندن این سال ها از صعود به لیگ قهرمانان اروپا هم بازمانده اند و همین مسأله در کاهش درآمدهای آنها نقش پررنگی داشته است. سرخ های لندنی ششمین تیم از لحاظ درآمد در لیگ برتر انگلیس هستند و این در حالی است که در سال ۲۰۱۱ در این رده بندی پس از منچستر یونایتد در رتبه دوم قرار داشتند. در حقیقت حالا می توان گفت که در آرسنال بیشتر از امر مربیگری، باید به مدیر تبلیغات و بازاریابی توجه شود و کارشان در این حوزه به شکل جدی مورد ارزیابی قرار بگیرد.